

Heste, Korthorn, jydsk Kvæg og rødt Kvæg. Salget af Avlsdyr er, som sagt, umuligt, uden at denne holdes i Gang, og den danner saa tillige Grundlaget for den Elitestambog, som vi vedbliver at udgive. Det vilde være i højeste Grad beklageligt, om man her i Rigsdagen skulde vedtage et Forslag, der vilde sætte dette Arbejde i Staa; det er jo nemlig et stort Arbejde at indsamle alle disse Oplysninger vedrørende et stort Tal af Dyr. Jeg mener i øvrigt, det vilde være meget betimeligt og rimeligt, om der blev givet en Bevilling til, at der aarlig kunde udgives en samlet Beretning om alle de Foranstaltninger, som Staten støtter, til Husdyrbrugets Fremme. Der er til Ministerens Raadighed stillet 50 000 Kr., det var før 75 000 Kr. Dér vil jeg sige, at en for Husdyrbruget saa lidet interesseret Minister som den nuværende har jeg ikke Spor af Betænkelighed ved at betro disse 50 000 Kr.

Jeg skal nu sammenfatte min Mening om dette Forslag i nogle faa afsluttende Bemærkninger, og jeg vil da hævde, at dette Lands hele Økonomi er afhængig af de Indtægter, som Landbruget gennem sit Husdyrbrug kan tilføre Landet, idet det er de 85 pCt. af Landets samlede Indtægt. Det gælder for os om at opretholde disse Indtægter, udvide dem ved forøget og navnlig forbedret Husdyrhold, som er vor økonomiske Livsnerve. Jeg ved ikke, om der er nogen i denne Sal eller andetsteds, der kan pege paa nogen anden. Og dér mener jeg, som alt hævdede, at en Forbedring af Husdyravl og Husdyrbrug uden Dyrskuerne vil ikke være mulig, og at Dyrskuerne ikke vil kunne fortsættes, naar Tilskuddet til Præmierne tages bort i et saadant Omfang, at der ikke bliver Samling og Fodslag i Arbejdet. Der bliver Kludder i Udpegningen af de for Kvæg-avlsforeningerne tjenlige Avlsdyr, og jeg vil stærkt understrege, at Hesteavlsforeningerne bør ikke i en Tid som denne, hvor Hesteavlens af mange Grunde er udsat for de allerstørste Vanskeligheder, undrages denne Støtte, saadan som der er foreslaaet i Forslaget. Landbruget maa ogsaa afgjort modsætte sig, at den tilsigtede Ulighed paa ny indføres, som jeg før omtalte, mellem Statsstøtte til Husdyrbrugs- og til Planteavlskonsulenter. De er begge lige betydningsfulde og lige nødvendige. Planteproduktionen og Husdyrbruget skal følges ad. Konsulenterne maa ikke derved hemmes i at rejse ud til Medlemmerne, og det store Registreringsarbejde, som jeg omtalte før, for de gode Avlsdyr maa ikke

undrages den hidtidige Støtte, saaledes som det er foreslaaet, thi det er en Betingelse for, at vi kan bevare og udvide den Eksport af Avlsdyr, som er begyndt. Ændringen i Loven af 1919, som var en Forbedring af Husdyrbrugskonsulenternes Stilling, var vedvarende, hvorimod Ændringen af 1923, som var en Forringelse, idet den ændrede Halvdelen til to Femtedele, var midlertidig; den falder bort 1925—26, og saa falder vi tilbage paa Loven af 1912, der er bedre end dette Lovforslag.

Naar man sammenligner Erhvervenes Stilling og kender den højtærede Regerings Bestræbelser og formodede Planer, vil jeg sige, at Fremsættelsen af dette Lovforslag foruden at være en Uforstandighed økonomisk, fordi det vil svække det Arbejde, der bærer hele Landets Økonomi, tillige er en politisk Utilbørlighed — for at bruge et mildt Udtryk — overfor Landbruget i den foreliggende Situation. Dette Lovforslag kan jeg derfor ikke tilsige mit Partis Støtte til, det er kun slet og ret en Reduktion af Bevillingerne og en Forfuskelse af Avlsarbejdet. Skulde det være en Revision, skulde Forberedelsen have været meget grundigere og omhyggeligere, end Tilfældet er, og saa vilde det være ønskeligt, om der med Hensyn til de Midler, der bliver tilstaaet, blev givet noget friere Hænder, end der gives ved den detaillerede Bundethed, som udmærker vore Husdyrlove i den sidste Tid. Vi er fra mit Partis Side villige til en Forhandling i et Udvalg om Ændringer i Lovgivningen til Avlens Forbedring.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Lovforslag til en Revision af Husdyrloven gaar dels ud paa at forny en Del af den nu gældende Husdyrlovs Bestemmelser, idet en Del af disse, som den sidste Taler rigtig bemærkede, er Ændringer, der er foretaget for et begrænset Tidsrum, dels paa at indføre en Besparelse for Statskassen paa ca. 350 000 Kr. Denne Besparelse paa 350 000 Kr. vil dog ikke — det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget — blive effektiv i de første 3 Aar, idet de nu bestaaende Hesteavlsforeninger i Henhold til den Lov, hvorefter de blev oprettet, har Krav paa ca. 40 000 Kr. om Aaret.

Naar jeg nu ønsker at undersøge, om det er berettiget at foretage en saadan Besparelse med Hensyn til Foranstaltningerne til Husdyrbrugets Fremme, vil jeg først omtale nogle Betragtninger, som den højtærede Landbrugsminister i sin Fremsættel-